

EFEKTI DVE METODE ZA KOSU TRANSFORMACIJU MORFOLOŠKIH DIMENZIJA IMPLEMENTIRANIH U PROGRAMSKOM PAKETU SPSS

Gustav Bala

Univerzitet u Novom Sadu, Fakultet fizičke kulture, Novi Sad

Cilj rada bio je da se uporede dve metode, koje su implementirane u statistički programski paket SPSS 8.0, a koje mogu da posluže za definisanje morfoloških dimenzija prvog i drugog reda, te da se proverene i nalazi Momirovića (1998a i 1998b) u vezi ponašanja matrice interkorelacija latentnih faktora kod ovih metoda. Ponašanje ove dve metode analizirano je na uzorku od 217 studenata Fakulteta fizičke kulture u Novom Sadu i na uzorku od 12 antropometrijskih varijabli, koje se najčešće koriste na sportistima. U analizi je primenjena metoda direktnog oblimina (Jenrich i Sampson, 1966) i promax (Hendrickson i White, 1964), koje su implementirane u programski paket SPSS 8.0. Prema dobijenim rezultatima može se zaključiti da je promax metoda dala značajno bolje rešenje, mada problem u ovom istraživanju nije u dokazivanju boljeg rešenja ove dve metode, nego u korektnom implementiranju, što nije bio slučaj sa metodom direktni oblimin, kako je to Momirović dokazao.

Ključne reči: morfološke dimenzije / faktorska analiza / SPSS /